

taja vätval Päbli väte ja hõravas
luguvas. Si järmis pole veel mitte viisag
teadvat. Nämads hõravas tõtul
tevaga närama, et kui virosta.
Sis läinud teis õige hõblikul
viipel taime, taime üle ratasteli ja
lokkusid nõdlik virosto. Teistel pärast
Räägitaval, et vasi lopt virosto kaaspealikku ja
kui ei peanud vaja matutat oraka.

6. Ühte maest varastatud üksikuid
oigs läkiti. Maail pole sõja ja eesti
kui vangust Kaja elundiga pääev.
Ja vätaan ümber targa juure mõist,
et vangale vürdagi läksid vette
laevad Töha. Siia Walga peal ole
nud üles kaolus mäe; sellise juure
kinnitab. Kui ta omab asju üle
oli rünnatust, vinnud vaid Töha
teisega tippu üle jaan ^{jaan} Kapi jaan.

Sölt vataat ta üht kões hargi
valja, kus üks ^{lõiges} fijalik füslund.
Seda vataanud ta ja paauut ja üle
käppi Tagasi. Vatakele ajapäraselt
^{te} fijalgi jõlle valja, seal olusid juba
fikra asuvad fijalid veel. Vata-
kele ajapäraselt vataanud ta füllt
peardi, seal alustat juba vana ma-
du eft veel itaasit nöeluud väist, et
tsari vangataele mis fa eft töök
jääs saab ja kohi füldimine. Taval
tulnud hiru peale, põde julgusund
misagi Kurja fraivid ning kate-
sunud kui aga tolenua jaanud.

— 7. Kui Deepas alles oleks tõua
olusid, siis olme Maria Eda õestkond
süles hoišust ja neisust tenua peat.
Maria läbirik vaatandus füla asupe
mehelt salafja ja neernud Maria